

Тетяна Швець – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри теорії та методики дошкільної та початкової освіти Херсонського державного університету, Херсон, Україна.

Коло наукових інтересів: дошкільна освіта, професійна майстерність майбутніх вихователів, освітні інновації розвитку дитячої дошкільної освіти.

 tattishvets@gmail.com

 <https://orcid.org/0000-0002-1234-0710>

УДК 37.015.31:008–055.52–053.5

<https://doi.org/10.32405/2411-1317-2024-1-161-167>

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ З РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ БАТЬКІВ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ

Анотація. У статті розглянуто особливості організації роботи закладом дошкільної освіти з розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку. Автор обґрунтовує важливість формування зазначеного феномену у закладі дошкільної освіти, аналізує наукові доробки вчених щодо досліджуваного поняття. Схарактеризовано «педагогічну культуру» як компонент загальної культури особистості, що пов'язана з досвідом результативної передачі культурної спадщини молодому поколінню за допомогою освітнього процесу. Педагогічна культура є компонентом загальної культури особистості, що стосується досвіду ефективної передачі культурної спадщини старшими поколіннями молодшим за допомогою освітнього процесу. Зазначено, що батьки є активними суб'єктами освітнього процесу, які хаотично здійснюють передачу молодшому поколінню культурного досвіду.

Вказано, що у багатьох закладах дошкільної освіти відбувається активний пошук та реалізація таких форм співпраці із сім'ями дітей раннього віку, які б сприяли досягненню якісного рівня комунікації (анкетування, батьківські збори, консультування, дні відчинених дверей тощо). В організації комунікації з батьками виокремлено використання колективних, індивідуальних та науково-інформаційних форм взаємодії.

Також пріоритетною формою розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку визначено фронтальну форму організації, практична реалізація якої здійснюється за допомогою семінарів-практикумів, тематичних виставок та конференцій для батьків. Також використовують групову (аналіз педагогічних виховних ситуацій, тематичні консультації) й індивідуальну форми.

Для дистанційного формату взаємодії актуальними є індивідуальні консультації за допомогою освітніх платформ Zoom, Google Meet, інтерактивна групові та фронтальна робота за допомогою ресурсів Mentimeter, Trello, Padlet тощо.

Узагальнено проаналізовані дослідження та констатовано, що сім'я – це природне середовище базової соціалізації малюка, джерело її психологічної, емоційної та матеріальної підтримки, засіб збереження і передачі культурних цінностей та традицій від покоління до покоління. Вона є осередком первинного гармонійного розвитку дітей раннього віку, але стан розвитку малюків у таких умовах є незадовільним і вимагає надання професійного педагогічного супроводу батькам, які виховують дітей раннього віку.

Ключові слова: заклад дошкільної освіти; освіта; робота з батьками; дошкільне дитинство; педагогічна культура.

Постановка проблеми. У загальному розвитку особистості період раннього дитинства має особливе значення. Саме в ранньому віці закладається фундамент її фізичного та психічного здоров'я, гармонійного розвитку. Унікальність цього періоду характеризується швидкістю фізичного та психічного розвитку здобувача дошкільної освіти, що потребує значної уваги дорослих. Гармонійний розвиток дитини раннього віку можливий за сприятливих умов, які формуються у сім'ї батьками – першими і головними педагогами в житті маленької дитини.

На державному рівні також акцентуються проблеми педагогічної допомоги батькам. Це зазначено в Законах України «Про охорону дитинства», «Про дошкільну освіту», «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю», рекомендаціях Міністерства освіти і науки України тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження у галузі співпраці закладу дошкільної освіти та сім'ї реалізовували: Т. Даніліна, Л. Данг, Т. Доронова та ін. Сутність розвитку педагогічної культури батьків, які мають дітей раннього віку, досліджували в межах діяльності з батьками здобувачів дошкільної освіти (Т. Алексеєнко та ін.). Також з'являлись роботи щодо підготовки педагогів до співпраці з батьками дітей раннього віку (Г. Борин, Н. Ковалевська, О. Половінкіна, та ін.). Опрацювання наукових здобутків із визначеного питання свідчить про вагомості зміни в ідеях як на зміст співпраці з батьками, так і на вимоги до педагога закладу дошкільної освіти, його ролі та значення в суспільних перетвореннях (Ю. Косенко та ін.).

О. Матвієнко виділяє особливості педагогічної культури української родини як сукупність декількох поколінь: установка та орієнтація на традиції українського суспільства; соціокультурна адаптація та опанування моральних, духовних принципів; реалізацію демократичних відносин за допомогою системних зв'язків «родина – заклад дошкільної освіти – суспільство».

Поняття «педагогічна культура батьків» окреслює певний рівень педагогічної підготовки батьків, що реалізується у процесі родинного виховання та демонструє ступінь педагогічної зрілості батьків.

Актуальною є характеристика педагогічної культури батьків, пропонує С. Щербаковою. Автор обґрунтовує педагогічну культуру батьків як особистісне утворення, що виявляється в ціннісно-цільовій спрямованості на гармонійне, повноцінне виховання особистості дитини, здатності до самоаналізу, самоконтролю, у креативному володінні педагогічними технологіями, знаннями.

В. Сухомлинський застосовував поняття «педагогічна культура вихователя», яке розглядав як особливу здатність педагога бути прихильним до потреб дошкільників, володіти власною емоційною сферою, психолого-педагогічними знаннями й уміннями.

Під педагогічною культурою батьків здобувачів дошкільної освіти розуміється підготовленість та зрілість батьків до взаємодій зі своїми дітьми освітнього спрямування, що дає позитивні результати під час родинного і суспільного виховання дошкільників. Педагогічна культура – складова частина загальної культури батьків, у якій передбачено досвід виховання дітей у межах родини на основі здобутого досвіду та взятий з народної родинної педагогіки.

Мета дослідження – проаналізувати особливості організації роботи закладу дошкільної освіти з розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку.

Виклад основного матеріалу. І. Рогальська розкриває «сутність дитинства як соціально-культурного феномена, що становить підґрунтя концепції соціалізації особистості у дошкільному дитинстві» (Рогальська, 2019). На думку дослідниці, «культура передбачає засвоєння дитиною духовно-культурних надбань людства, дає можливість використовувати особистісний потенціал, залучати дітей до власної життєтворчості, формувати почуття причетності до певної культури» (Рогальська, 2019).

Узагальнюючи сутність означених підходів щодо дефініції «культура» розглядаємо його як «багатогранне явище, що сприяє засвоєнню людиною певних культурних еталонів і норм, рушійною силою у розвитку її особистості та регуляції власної поведінки» (Машовець, 2005).

Проаналізувавши зміст явищ «культура» та «педагогіка» в контексті нашого дослідження виокремлюємо «педагогічну культуру» як компонент загальної культури особистості, що пов'язана з досвідом результативної передачі культурної спадщини підростаючим поколінням за допомогою освітнього процесу.

Педагогічна культура є компонентом загальної культури особистості, що стосується досвіду ефективної передачі культурної спадщини старшими поколіннями молодшим, за допомогою освітнього процесу. Зазначено, що батьки є активними суб'єктами освітнього процесу, які хаотично здійснюють передачу підростаючому поколінню культурного досвіду.

О. Огієнко зазначає, що «навчання дорослих повинно базуватись на андрагогічних принципах: спільної діяльності; індивідуалізації; системності; усвідомленості; самостійного навчання; опори на життєвий досвід; контекстності навчання; актуалізації» (Огієнко, 2006). Принцип спільної діяльності передбачає спільну роботу всіх учасників освітнього процесу. Відповідно до принципу індивідуалізації, дорослий разом з дітьми, створює індивідуальну траєкторію освітнього процесу, орієнтовану на певні навчальні потреби і завдання з урахуванням свого досвіду, рівня підготовки, психофізіологічних особливостей. Принцип системності навчання допускає дотримання відповідності завдань, змісту, форм, прийомів, методів результатів освітнього процесу. Принцип усвідомленості навчання припускає розуміння суб'єктами навчання усіх компонентів освітнього процесу і своїх дій відповідно до організації процесу. Принцип самостійного навчання є домінуючим у пізнавальній діяльності дорослих. Принцип опори на досвід дорослих допускає застосування досвіду як джерела пізнання нового. Отже, у процесі навчання дорослих мають застосовуватись андрагогічні принципи.

Як зазначає Ю. Косенко, «результатом впливу сімейного виховання на дитину є такі його прояви: наявність базового почуття безпеки дитини при взаємодії із зовнішнім світом; засвоєння інформації про різноманітні життєві ситуації, здобуття знань, вмінь тощо» (Косенко, 2009).

Отже, виховання дитини в сім'ї характеризується певними особливостями, а саме: «емоційною насиченістю стосунків між батьками та дитиною, наявністю кровної близькості й теплоти; постійністю і тривалістю спілкування, співчуття дитини у планах батька, матері та інших членів родини; індивідуальною спрямованістю педагогічних впливів на дитину; рухливим розпорядком дня; можливістю спілкування з родичами різних вікових груп; дітьми, рідними різних поколінь; стійкістю виховного впливу на дітей» (Беленька, 2019).

Успішність розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку залежить від результативності створення потрібних педагогічних умов. На нашу думку, з метою розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку мають бути створені такі умови: підготовка педагогів груп раннього віку до розвитку педагогічної культури батьків; навчання батьків особливостям результативного освітнього процесу дітей раннього віку; створення комплексної системи взаємодії батьків і педагогів закладу дошкільної освіти щодо виховання і розвитку дітей раннього віку.

Підготовка педагогів груп раннього віку до розвитку педагогічної культури батьків. Ю. Косенко пропонує «розглядати підготовку педагогічних кадрів як системне утворення із множиною взаємопов'язаних структурних і функціональних компонентів, загальною метою яких є підготовка висококваліфікованих спеціалістів, здатних реалізувати державну політику в галузі дошкільної освіти у професійній діяльності й забезпечити виховання й навчання підростаючого покоління» (Косенко, 2009).

Умовою ефективною підготовки педагогів груп раннього віку до розвитку педагогічної культури батьків Г. Борин вважає «створення позитивної мотивації щодо актуальних проблем сім'ї, в якій виховується дитина раннього віку, наявність бажання ефективно взаємодіяти з батьками, спонукати їх до набуття знань, формування у них умінь та навичок педагогічного спілкування з дитиною та догляду за нею, усвідомлення сутності особистого впливу на розвиток малюка» (Борин, 2009).

Значне місце у підготовці педагога закладу дошкільної освіти групи раннього віку до розвитку педагогічної культури батьків посідає самовдосконалення. «Активне самовдосконалення особистості вихователя у процесі педагогічної діяльності здійснюється за допомогою самовиховання й самоосвіти. Самовиховання як складова професійної компетентності вихователя, є процесом

цілеспрямованої і систематичної роботи з формування власних позитивних і усунення негативних якостей» (Воронов, Гавриш, Канишевська, Піроженко, Рейпольська, Сисоева, 2020).

Навчання батьків особливостям результативного освітнього процесу дітей раннього віку. «Самостійність дорослого у навчанні передбачає свободу вибору змісту, організаційних форм, термінів і режимів його навчання. Уніфікація, а тим більше примусовість навчання абсолютно не прийнятні. Не маючи вільного вибору, що здійснюється відповідно до інтересів і можливостей, у дорослого зникає інтерес до інформації, що пропонується» (Рогальська, 2019).

У багатьох закладах дошкільної освіти відбувається активний пошук та реалізація таких форм співпраці із сім'ями дітей раннього віку, які б сприяли досягненню якісного рівня комунікації (анкетування, батьківські збори, консультування, дні відчинених дверей тощо). В організації комунікації з батьками педагоги можуть застосовували колективні, індивідуальні та наочно-інформаційні форми. До колективних форм належать «батьківські збори (групові та загальні), на яких обговорюються проблеми життєдіяльності групи і дошкільного навчального закладу; зустрічі з батьками; вечори запитань і відповідей; засідання «круглого столу» з дискусійних проблем; спільні з дітьми, батьками і вихователями свята і розваги; виставки спільних робіт батьків і дітей; дні відкритих дверей; школи для батьків; сімейні (домашні) педради, які проводять у батьків удома; батьківські конференції тощо. Проте лише раціональне поєднання разом усіх форм може забезпечити ефективність організації взаємодії з батьками» (Борин, 2009).

Створення комплексної системи взаємодії батьків і педагогів закладу дошкільної освіти щодо виховання і розвитку дітей раннього віку. Організація результативної взаємодії вихователів закладу дошкільної освіти і батьків є нині одним із пріоритетних завдань дошкільних установ.

Опрацювання теоретико-методичних здобутків із проблеми вивчення свідчить про вагомий зміни в ідеях як сутності взаємодії з батьками, так і вимог до особистості педагога, його значення в суспільстві. Науковець М. Машовець вважає, що «ефективність взаємодії вихователя з батьками забезпечують: висока культура спілкування батьків та вихователів, доброзичливість, неупередженість у розв'язанні різних проблем, забезпечення мотивації взаємодії, актуальність та конкретність спільних завдань. Взаємодія являє собою спосіб організації спільної діяльності з родинами, яка здійснюється на основі соціальної перцепції за допомогою спілкування» (Машовець, 2005).

У багатьох закладах дошкільної освіти відбувається активний пошук та реалізація таких форм співпраці із сім'ями дітей раннього віку, які б сприяли досягненню якісного рівня комунікації (анкетування, батьківські збори, консультування, дні відчинених дверей тощо). В організації комунікації з батьками педагоги можуть застосовували колективні, індивідуальні та наочно-інформаційні форми.

Пріоритетною формою розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку визначено фронтальну форму організації, практична реалізація якої здійснюється за допомогою семінарів-практикумів, тематичних виставок та конференцій для батьків. Також використовують групову (аналіз педагогічних виховних ситуацій, тематичні консультації) й індивідуальну форми. Для дистанційного формату взаємодії актуальними є індивідуальні консультації за допомогою освітніх платформ Zoom, Google Meet, інтерактивна групово та фронтальна робота за допомогою ресурсів Mentimeter, Trello, Padlet тощо.

Для удосконалення роботи вихователя рекомендуємо використовувати бесіди з теми: «Культурно-гігієнічні навички дитини». Організація подальших бесід з батьками вихованців має сприяти створенню позитивного психологічного мікроклімату шляхом прояву до батьків поваги, доброзичливого ставлення тощо. Обговорення варто організувати педагогу з нейтральних питань. Вихователю необхідно сприймати відповіді батьків спокійно, виявляє при цьому зацікавленість. Наведемо приклад запитань до бесіди з теми: «Готовність малюка до умов ЗДО». Бесіду педагог має організувати з метою визначення готовності дитини до умов закладу дошкільної освіти. Батькам пропонуються такі питання: «Чи відомо Вам, як відбувається адаптація дитини в дитячому садку?», «Чи відвідувала дитина раніше дошкільний заклад?» тощо. Мовлення вихователя має бути доступним, зрозумілим, з дотриманням граматичних правил та норм вимови. Після завершення такої бесіди педагог рекомендує буклет з необхідною інформацією.

Індивідуальне консультування здійснюється педагогами груп раннього віку з метою створення позитивних стосунків із батьками вихованців. Перша консультація відбувається за ініціативи педагога. Наступні індивідуальні консультації плануються за ініціативою та потребою батьків.

Фронтальною формою здійснення взаємодії між педагогами і сім'єю вихованців є батьківські збори. Групові збори склалися із частин: вступу, основної частини та підсумку. Вступна частина починається виступом педагога, який зазначає порядок денний, нагадує мету зборів. Основна частина – інформаційна, здійснюється колективне обговорення, спільний пошук варіантів розв'язання проблем, що виносяться на розгляд. У підсумку здійснюється обговорення змісту здобутої інформації, приймаються рішення та оголошуються підсумки.

Інформування батьків про особливості розвитку дітей раннього віку здійснюється шляхом тематичних консультацій. Мета тематичних консультацій – надання батькам вихованців конкретної інформації з визначеної теми. Тематичні консультації здійснюються систематично (1–2 зустрічі на місяць).

Семінари-практикуми проводяться з метою формування вмій й навичок у дорослих із певного питання щодо освітнього процесу дітей раннього віку. Семінари-практикуми здійснюються колективом педагогів груп раннього віку під керівництвом методиста ЗДО.

Тематичні виставки сприяють формуванню в батьків зацікавленості до інформації педагогічного змісту. Виставки використовуються як компонент, яким розпочинаються або завершуються планові заходи для батьків: конференції, круглий стіл, батьківські збори, тематичні консультації тощо.

Аналіз педагогічних ситуацій здійснюється без перенесення їх на певних батьків і дітей раннього віку. У процесі аналізу ситуації розглядаються різні погляди дорослих на проблему, аналізується переваги і недоліки вирішення проблеми. Аналіз педагогічних ситуацій здійснюється у певній послідовності. Спочатку здійснюється вирішення запропонованої проблеми (10–15 хвилин). Педагог обґрунтовує важливість проблеми, розкриває її вагомість та складність. Далі здійснюється постановка завдання (3–5 хвилин) та взаємодія батьків у комунікації (30–35 хвилин). Після періоду обговорення здійснюється підведення підсумків (10–15 хвилин). Знайомство батьків з педагогічними ситуаціями реалізується поступово: ознайомлення зі змістом ситуації; вирішення проблеми, яку потрібно вирішити; аналіз отриманої інформації й підготовка варіантів вирішення; аналіз різноманітних варіантів розв'язання учасниками; прийняття спільного рішення.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Сучасні батьки потребують активного спілкування з власною дитиною, участі у її вихованні, зацікавлені у позитивних результатах розвитку дітей раннього віку. Але у свідомості таких батьків ще не відображається ідея про необхідність спеціальних педагогічних знань. Найбільш популярними труднощами батьків у вихованні дитини раннього віку є відсутність потрібної доброзичливої атмосфери в родині, односторонність розвитку дитини, надмірна опіка над нею, або, навпаки, неувага – негативно відображаються на формуванні та розвитку дитини раннього віку.

Отже, сім'я – це природне середовище базової соціалізації малюка, джерело її психологічної, емоційної та матеріальної підтримки, засіб збереження і передачі культурних цінностей та традицій від покоління до покоління. Вона є осередком первинного гармонійного розвитку дітей раннього віку, але стан розвитку малюків у таких умовах є незадовільним і вимагає надання професійного педагогічного супроводу батькам, які виховують дітей раннього віку.

Перспективним вважаємо розгляд питання підготовки педагогів закладу дошкільної освіти до розвитку педагогічної культури батьків дітей раннього віку; здійснення методичної роботи з вихователями груп раннього віку щодо реалізації співпраці з батьками здобувачів дошкільної освіти.

Використані джерела

- Беленька, Г. В. (2019). Дошкільний заклад і родина: співпраця заради дитини. *Дошкільне виховання*, 2, 3–6.
- Борин, Г. В. (2009). *Організаційно-педагогічні умови підготовки майбутніх вихователів до роботи з батьками дітей раннього віку*. [Автореф. дис. канд. пед. наук, Тернопіль].

- Воронов, В. А. та ін. (Уклад). (2020). *Концепція освіти дітей раннього та дошкільного віку (проект)*. НАПН України. <http://naps.gov.ua/ua/press/announcements/1763/>
- Косенко, Ю. М. (2009). Система професійної підготовки кадрів дошкільної освіти: пріоритети ХХІ століття. *Формування професійної компетентності вихователя дошкільного навчального закладу в умовах глобалізації. Збірник наукових праць*, 45–48.
- Машовець, М. А. (2005). Теоретичні засади формування готовності до педагогічної взаємодії з батьками у майбутніх вихователів. *Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету (Педагогічні науки)*, 2, 148–153.
- Огієнко, О. І. Андрагогічна модель навчання у професійному розвитку особистості в умовах трансформації освіти. *Наукові записки Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя. Серія: Психолого-педагогічні науки*, 3, 36–39.
- Рогальська-Яблонська, І. П., Рогальська, Н. В. (2019). Компетентнісний підхід як основа формування здоров'язбережувальної компетентності дітей дошкільного віку. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: «Педагогічні науки»*, (10–11). <https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/3194>
- Швец, Т.А. (2022a). Групова взаємодія здобувачів дошкільної освіти як основа формування впевненості в собі. *Український педагогічний журнал*, 3, 149–155, <https://uej.undip.org.ua/index.php/journal/article/view/620/582>
- Швец, Т.А. (2022b). Організація мовленнєво – ігрової діяльності здобувачів дошкільної освіти в контексті розвитку мовлення особистості дитини. *Педагогічні науки*. 99, 25–29. <https://ps.journal.kspu.edu/index.php/ps/article/view/4511>
- Швец, Т.А. (2022c). Формування професійної майстерності майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. *Science and innovation of modern world. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference*. Cognum Publishing House. 410–414. <https://sci-conf.com.ua/iii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-science-and-innovation-of-modern-world-24-26-11-2022-london-velikobritaniya-arhiv/>.
- Швец, Т.А. (2016). *Педагогічні умови формування професійної майстерності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів*. [Дис. канд. пед. наук, Херсонський державний університет].
- Hodgkinson, K. W. (2010). *Parental involvement and assistant principal efficacy*. www.Proquest.com
- Parke, R. D., & Buriel, R. (2007). Socialization in the family: Ethnic and ecological perspectives. *Handbook of child psychology*, 3.

References

- Bieliienka, H. V. (2019). Doshkilnyi zaklad i rodyna: spivpratsia zarady dytyny. *Doshkilne vykhovannia*, 2, 3–6. (in Ukrainian).
- Boryn, H. V. (2009). *Orhanizatsiino-pedahohichni umovy pidhotovky maibutnikh vykhovateliv do roboty z batkami ditei rannoho viku*. [Avto-ref. dys. kand. ped. nauk, Ternopil]. (in Ukrainian).
- Voronov, V. A. ta in. (Uklad). (2020). *Kontsepsiia osvity ditei rannoho ta doshkilnoho viku (proiekt)*. NAPN Ukrainy. <http://naps.gov.ua/ua/press/announcements/1763/> (in Ukrainian).
- Kosenko, Yu. M. (2009). Systema profesiinnoi pidhotovky kadriv doshkilnoi osvity: priorytety KhKhI stolittia. *Formuvannia profesiinnoi kompetentnosti vykhovatelja doshkilnoho navchalnoho zakladu v umovakh hlobalizatsii. Zbirnyk naukovykh prats*, 45–48. (in Ukrainian).
- Mashovets, M. A. (2005). Teoretychni zasady formuvannia hotovnosti do pedahohichnoi vzaiemodii z batkamy u maibutnikh vykhovateliv. *Zbirnyk naukovykh prats Berdianskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu (Pedahohichni nauky)*, 2, 148–153. (in Ukrainian).
- Ohiienko, O. I. Andrahohichna model navchannia u profesiinomu rozvytku osobystosti v umovakh transformatsii osvity. *Naukovi zapysky Nizhynskoho derzhavnogo universytetu imeni Mykoly Hoholia. Serii: Psykholoho-pedahohichni nauky*, 3, 36–39. (in Ukrainian).
- Rohalska-Iablonska, I. P., Rohalska, N. V. (2019). Kompetentnisnyi pidkhid yak osnova formuvannia zdorov'iazberezhuvальної компетентності дітей дошкільного віку. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: «Педагогічні науки»*, (10–11). <https://ped-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/3194> (in Ukrainian).
- Shvets, T. A. (2022a). Hrupova vzaiemodiia zdobuvachiv doshkilnoi osvity yak osnova formuvannia vpevnenosti v sobi. *Ukrainskyi pedahohichnyi zhurnal*, 3, 149–155, <https://uej.undip.org.ua/index.php/journal/article/view/620/582> (in Ukrainian).

- Shvets, T.A. (2022b). Orhanizatsiia movlennievo – ihrovoi diialnosti zdobuvachiv doshkilnoi osvity v konteksti rozvytku movlennia osobystosti dytyny. *Pedahohichni nauky*, 99, 25–29. <https://ps.journal.kspu.edu/index.php/ps/article/view/4511> (in Ukrainian).
- Shvets, T.A. (2022c). Formuvannia profesiinoi maisternosti maibutnikh vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity. *Science and innovation of modern world. Proceedings of the 3rd International scientific and practical conference*. Cognum Publishing House. 410–414. <https://sci-conf.com.ua/iii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-science-and-innovation-of-modern-world-24-26-11-2022-london-velikobritaniya-arhiv/>. (in Ukrainian).
- Shvets, T.A. (2016). *Pedahohichni umovy formuvannia profesiinoi maisternosti maibutnikh vykhovateliv doshkilnykh navchalnykh zakladiv*. [Dys. kand. ped. nauk, Khersonskyy derzhavnyi universytet]. (in Ukrainian).
- Hodgkinson, K. W. (2010). *Parental involvement and assistant principal efficacy*. www.Proquest.com (in English).
- Parke, R. D., & Buriel, R. (2007). Socialization in the family: Ethnic and ecological perspectives. *Handbook of child psychology*, 3. (in English).

Tetiana Shvets, PhD in Education, Senior lecturer of the Department of Theory and Methodology of Preschool and Primary Education, Kherson State University, Kherson, Ukraine.

Research interests: preschool education, professional skills of future preschool educators, educational innovations in the development of preschool children.

PECULIARITIES OF THE ORGANIZATION OF WORK OF A PRESCHOOL EDUCATION INSTITUTION FOR THE DEVELOPMENT OF THE PEDAGOGICAL CULTURE OF PARENTS OF YOUNG CHILDREN

Abstract. The article examines the peculiarities of the organization of the preschool education institution's work on the development of the pedagogical culture of parents of young children. The author substantiates the importance of the formation of the mentioned phenomenon in the institution of preschool education, analyzes the scientific developments of scientists regarding the studied concept. The “pedagogical culture” is characterized as a component of the general culture of the individual, which is connected with the experience of effective transfer of cultural heritage to the younger generations with the help of the educational process. Pedagogical culture is a component of the general culture of the individual, which refers to the experience of effective transfer of cultural heritage by older generations to younger ones, with the help of the educational process. It is noted that parents are active subjects of the educational process, who chaotically transfer cultural experience to the younger generation.

It is indicated that in many preschool education institutions there is an active search and implementation of such forms of cooperation with families of young children that would contribute to the achievement of a high-quality level of communication (questionnaires, parent meetings, counseling, open door days, etc.). In the organization of communication with parents, the use of collective, individual and visual and informational forms of interaction is distinguished.

Also, the priority form of development of the pedagogical culture of parents of young children is defined as the frontal form of organization, the practical implementation of which is carried out with the help of seminars-workshops, thematic exhibitions and conferences for parents. They also use group (analysis of pedagogical and educational situations, thematic consultations) and individual forms.

Individual consultations using educational platforms Zoom, Google meet, interactive group and face-to-face work using Mentimeter, Trello, Padlet, etc. resources are relevant for the remote format of interaction.

The studies were analyzed in general and it was stated that the family is the natural environment of the basic socialization of the child, the source of its psychological, emotional and material support, a means of preservation and transmission of cultural values and traditions from generation to generation. It is the center of the primary harmonious development of young children, but the state of development of children in such conditions is unsatisfactory and requires the provision of professional pedagogical support to parents raising young children.

Keywords: preschool education institution; education; work with parents; preschool childhood; pedagogical culture.